

SCHIFFER ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA	
1027 Budapest Margit krt. 50-52. I em. 12.	
Ügyszám:	IV/282-0/2018
Érkezett:	2018 FEBR 19.
Példány:	1
Melléklet:	4
Kezelőiroda:	152
FOLAJSTROMSZÁM:	2017-12-21
KEZDŐIRATON:	ABparan + társ
MELLÉKLET:	1 KÖZTÜK: wegh
FOLAJSTROMSZÁM:	34520/15
UTÓIRATON:	

az Alkotmánybíróság részére

Budapest

első fokú ügyszám: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

15.K.34.520/2015.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

524

Aluljegyzett dr. Schiffer András ügyvéd (Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda; székhelye: 1027 Budapest, Margit Krt. 50-52. [redacted])

[redacted] az F/1. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján a [redacted]
[redacted] panaszos felperes (mint az egyedi ügyben érintett szervezet) képviseletében eljárva az Alaptörvény 24.cikk (2) bek. d, pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Kfv.I.35.760/2016/6. szám alatt hozott felülvizsgálati ítéletével szemben, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.34.520/2015./18. számon hozott jogerős ítéletére - valamint az alapul fekvő közigazgatási határozatokra - is kiterjedő hatállyal

alkotmányjogi panasz

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott ítéletek és azok alapjául szolgáló közigazgatási határozatok Alaptörvény-ellenességét, s azokat semmisítse meg, alábbi indokaim alapján.

A felülvizsgálati ítéletet 2017. november 5. napján vettem kézhez.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírósági és hatósági döntések az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.-ben biztosított jogomat sértik és jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem (Abtv.27.§ a,-b,).

A panaszolt döntések az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (Art.) 128.§ (1) bek. alaptörvény-ellenes értelmezésével sértik az Alaptörvényben biztosított jogomat.

Az Abtv. 28.§ (1) bek. alapján az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

Indokolás:

1., Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek. kimondja:”Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” Az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése értelmében az alaptörvényi rendelkezések értelmezési keretként felhasználandó a Nemzeti Hitvallás is, mely szerint valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Az Alaptörvény M) cikk (1) bek., valamint XII. cikk (1) bek. első mondata és XV. cikk (2) bek. alapján, a XXIV. cikk (1) bek.-ben biztosított jog a jogi személyeket, vállalkozásokat is megilleti.

2., Az Art.128.§ (1) bek. így szól:”Az adóhatóság utólag állapítja meg az ellenőrzés során feltárt adókülönbséget. Törvény az adóhatóságot más esetekben is kötelezheti az adó megállapítására. A határozat meghozatalára nyitva álló határidő utólagos adómegállapítás esetén 60 nap, a hatósági eljárás kezdő időpontjának a jegyzőkönyv, kiegészítő jegyzőkönyv átadásának, kézbesítésének napját kell tekinteni.”

Az alapügyben nem vitásan az Art. 128.§ (1) bek.-ben a határozat meghozatalára megszabott 60 napos határidőt az eljáró hatóság túllépte.

A Kúria felülvizsgálati ítélete azonban az 5/2017.(III.10.) Ab. határozatra hivatkozva arra az álláspontra jutott, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelmény az, hogy a jogszabályban meghatározott határidő leteltét követően nem szabható ki szankció, tehát a

konkrét ügyben késedelmi pótlék és adóbírság nem szabható ki. Hivatkozott továbbá a korábbi Alkotmány 70/I §-ra és az Alaptörvény 40. cikkére, melyek alapján a hatósági határidő-túllépés nem mentesíti az eljárás alá vont személyt az adófizetési kötelezettség alól.

Azt magunk sem állítjuk, hogy önmagában az Art.128.§ (1) bek.-ben a határozathozatalra előírt 60 napos határidő túllépése mentesítené az adózót a közteher-viselési kötelezettsége alól. Azt állítjuk azonban, hogy a Kúria felülvizsgálati döntésében önkényesen, félrevezetően hivatkozik a 5/2017.(III.10.) Abh.-ra.

3., A hivatkozott 5/2017.(III.10.) Abh. tárgya az alapul szolgáló közigazgatási ügyben kifejezetten és kizárólagosan egy közigazgatási szankció (csatornabírság) kiszabására nyitva álló határidő túllépése volt. Az ott alkalmazásra kerülő 220/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet kifejezetten a csatornabírság, ill. a vízszennyezési bírság, mint közigazgatási szankció kiszabására állapít meg világos határidőt, aminek eltelte után azokat már kiszabni nem lehet.

Ebből az alkotmánybíróági tételből azonban okszerűen még nem következik az az állítás, hogy az elsődlegesen az utólagos adómegállapításra -és csak járulékosan a szankciók alkalmazására - az Art.128.§ (1) bek. harmadik mondatában megállapított határidő túllépése csupán a szankciók kiszabását hiúsítaná meg.

Az 5/2017. (III.10.) Abh.-ban ugyanakkor az Alkotmánybíróság a következő, jelen ügyben is irányadó elvi tételeket fejtette ki:

„[15] A hatósági eljárás méltányosságának, illetve tisztességességének alapvető feltétele, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk irányadó jogszabályi határidőket betartsák.”

„[16] A tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk vonatkozó határidőket betartsák, és a bíróságok e határidők be nem tartását ne az ügyfél terhére, hanem javára értékeljék. A jogalkotót illeti annak - jogpolitikai és praktikus szempontokat is figyelembe vevő - meghatározása, hogy egy adott közigazgatási határozat meghozatalára mennyi idő elegendő; ennek elbírálása nem alkotmányossági kérdés. Az viszont már alkotmányossági kérdés, hogy a jogalkalmazó szervek a jogalkotó

által meghatározott kötelezettségeiket teljesítsék, és ne hozzanak meg olyan döntéseket, amelyekre a jogszabályok szövege szerint nincs lehetőségük. A tisztességes hatósági eljáráshoz való alaptörvényben biztosított jogból az következik, hogy a közigazgatási hatóságok számára a jogalkotó által meghatározott határozathozatali és szankcióalkalmazási határidő elmulasztásának ódiumát a mulasztó, jogszabályi kötelezettségüket határidőben nem teljesítő hatóságok, ne pedig az ügyfelek viseljék. Ezért ennek jövőbeni biztosítására az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményt állapított meg.”

Álláspontunk szerint, a fenti alkotmányos tételekből az természetesen nem következik, hogy önmagában a hatósági határidő-túllépés elenyészti az ellenőrzés alá vont adózó adófizetési kötelezettségét, de az igen, hogy az utólagos adómegállapításra indult eljárást határozat meghozatala nélkül kell lezárni.

4., Az Art.128.§ (1) bek. harmadik mondata kifejezetten a határozat meghozatalára állapítja meg a 60 napos határidőt. Tekintettel arra, hogy ugyanennek a mondatnak a következő fordulata precízen meghatározza a határidő kezdőidőpontját, ezt a rendelkezést semmiképpen sem egyfajta ajánlásnak, következmény nélkül maradó normának, hanem az adózót is eligazító jogvesztő határidőnek kell tekinteni.

Ez természetesen nem zárja el az adóhatóságot attól, hogy a határidő túllépését és így az utólagos adómegállapítási eljárás határozathozatal nélküli lezárását követően - amennyiben erre a törvényi feltételek továbbra is fennállnak - újabb utólagos adómegállapítási eljárást indítson.

5., Ellenkező jogértelmezés esetén felmerül az Alaptörvény B) cikk (1) bek. sérelme, mely szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alkotmánybíróságnak a 11/1992.(III.5.) Abh. óta töretlen gyakorlata, hogy a normavilágosság sérelmével a jogbiztonság, mint a jogállamiság egyik tartópillére sérül.

A 42/1997.(VII.1.) Abh. szerint: „Alkotmányellenessé nyilvánítható az a szabály, amely értelmezhetetlen voltánál fogva teremt jogbizonytalanságot, mert hatását tekintve nem kiszámítható és címzettjei számára előre nem látható”.

Szeretném újólag hangsúlyozni, hogy mivel az Art.128.§ (1) bek. harmadik mondatában megállapított határidő törvényi normaként jelenik meg, így annak nem csak a határidő megtartására kötelezett hatóság, hanem az eljárása alá vont adózó is a címzettje.

Az Abtv. 28.§ (1) bek. alapján az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

Budapest, 2017.12.11.

Tisztelettel:

[redacted] aszos (felperes) képviselőben;
dr.Schiffer András, ügyvéd

